

F. t. l. om teleterminaludstyr

lem bestemte nettermineringspunkter ved hjælp af trådforbindelse, radiobølger, optiske medier eller andre elektromagnetiske midler.

Terminaldirektivet fastsætter de krav – de såkaldte væsentlige krav – som teleterminaludstyr skal opfylde. Det drejer sig bl.a. om brugersikkerhed, sikkerhed for televirksomhedernes ansatte, krav om elektromagnetisk kompatibilitet, beskyttelse af det offentlige telenet, effektiv udnyttelse af frekvensspektret samt interoperabilitet (terminaludstyrs evne til at kunne fungere sammen med andet udstyr).

De væsentlige krav er beskrevet generelt i terminaldirektivet. I overensstemmelse med Rådets resolution af 7. maj 1985 om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder er den nærmere udmøntning af kravene forudsat at skulle ske ved udarbejdelse af harmoniserede standarder (ETS – European Telecommunication Standard). Disse standarder udarbejdes af ETSI. På basis af de harmoniserede standarder vedtager Kommissionen fælles tekniske forskrifter (CTR – Common Technical Regulation). I henhold til terminaldirektivet er disse forskrifter bindende. I den forbindelse bistår Kommissionen af et rådgivende udvalg benævnt Godkendelsesudvalget for Terminaludstyr (ACTE – The Approvals Committee for Terminal Equipment).

Medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der kun markedsføres og ibrugtages terminaludstyr, der – korrekt installeret og vedligeholdt, og anvendt til det tilsigtede formål – opfylder terminaldirektivets krav. Er kravene ikke opfyldt, skal medlemsstaterne sørge for, at udstyret trækkes tilbage fra markedet, eller at dets markedsføring forbydes eller begrænses. Terminaldirektivet indeholder bestemmelser om procedurer for behandling på fællesskabsplan i tilfælde af, at ovennævnte foranstaltninger iværksættes.

Terminaldirektivet forudsætter, at medlemsstaterne bemyndiger organer til at udføre de nødvendige godkendelser i henhold til terminaldirektivet. Sådanne bemyndigede organer kan være enten offentlige myndigheder eller private foretagender uden for offentligt regi. Terminaldirektivet indeholder forskrifter for disse organer om kompetence og uvildighed.

Reglerne om bemyndigede organer samt de nedenfor omtalte procedurer til sikring af overensstemmelse med terminaldirektivet er baseret på Rådets afgørelse af 13. december 1990 om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering.

Terminaldirektivet giver fabrikanten tre valgmuligheder for at opnå de nødvendige godkendelser. Der er tale om

- 1) typegodkendelse kombineret med stikprøvekontrol,
- 2) typegodkendelse kombineret med godkendt kvalitetsstyringssystem for produktets fremstilling, og
- 3) godkendt »avanceret« kvalitetsstyringssystem, der også omfatter produktets udvikling og konstruktion.

»Typegodkendelse« kaldes i terminaldirektivet »EF-typeafprøvning«. Når der i dette lovforslag opereres med typegodkendelsesbegrebet, er det ikke udtryk for en indholdsmæssig fravigelse af terminaldirektivet, men alene et spørgsmål om terminologi.

Fabrikanten kan vælge ad 1) at få typegodkendt sit produkt hos et bemyndiget organ, som dernæst foretager stikprøvekontrol af de enkelte partier af produktet for at undersøge, om produkterne er i overensstemmelse med den godkendte type. Fabrikanten kan også vælge ad 2) en typegodkendelse suppleret med en godkendelse af fabrikantens kvalitetsstyringssystem til sikring af, at alle de fremstillede produkter er identiske med det typegodkendte produkt. Ved regelmæssig inspektion hos fabrikanten kontrollerer det bemyndigede organ, at fabrikanten opfylder sine forpligtelser i forbindelse med det godkendte system. Fabrikanten kan endelig ad 3) vælge at indføre et endnu mere avanceret kvalitetsstyringssystem. I dette tilfælde skal der ikke ske nogen typegodkendelse af produktet, men en godkendelse af kvalitetsstyringssystemet samt af produktets konstruktion, fremstilling m.v. på baggrund af fabrikantens dokumentation. Ved regelmæssig inspektion kontrollerer det bemyndigede organ, at fabrikanten opfylder sine forpligtelser. Fabrikanten kan frit vælge mellem de tre nævnte muligheder for godkendelse. Alle tre godkendelsesprocedurer indeholder krav til fabrikanten om at udstede en skriftlig overensstemmelseserklæring.

Det bemyndigede organ skal til enhver tid have adgang til fabriktions- og lagerlokaler og kan forlange, at den nødvendige dokumentation fremlægges.

Teleterminaludstyr, der opfylder terminaldirektivets krav, skal forsynes med EF-mærket (CE-mærke). Mærket er et synligt tegn på, at udstyret er i overensstemmelse med beskyttelseskravene i samtlige, relevante direktiver, der gælder for udstyret. En generel forordning om CE-mærket er under udarbejdelse.

Terminaldirektivet fastsætter særlige regler for udstyr, der kan tilsluttes det offentlige telenet, men som